

skuelse. Det er da heller ikke første Gang, jeg har fundet Anledning til under den senere Behandling i Anledning af, hvad der foregaar udenfor Salen, aabent at gøre opmærksom paa, at man gør ilde i overfor de Vanskeligheder, som Situationen fører med sig, og som er stigende, at skabe nyt og uberettiget Stof til Vanskeligheder ved at lade underforstaa Uenighed, hvor saadan ikke har været til Stede, eller hvor den er blevet overvundet.

Jeg vil gerne med Hensyn til det enkelte Punkt udenfor Lovforslaget, det, om hvilket Udvalget ikke har opnaaet fuldstændig Enighed, sige, at jeg som Ordfører finder det rigtigst at udtale mig ganske kort og lidet indgaaende derom, ogsaa fordi dette Spørgsmaals Afgørelse i ikke ringe Grad beror paa fortrolige Meddelelser. Der er fuldkommen Enighed indenfor Udvalget om, at for saa vidt Staten til Bygning af Skibe, som skal anvendes efter Krigen, fra Udlandet kan erholde frigivet mere Skibsbygningmateriale paa mere uafhængige Betingelser, end private kan, saa er Forøgelsen af vor Tilførselstonnage af en saa overragende Betydning, at Hensynet til de private og deres Initiativ maa vige; derom er der fuld Enighed. Hvad vi derimod ikke har kunnet opnaa Enighed om, er at udtale et positivt Ønske om, at Staten sikrer sig Tonnage ved Nybygning. Flertallet udtaler et saadant positivt Ønske; det er selvfølgelig begrundet i den Erfaring, som Krigen synes os at have bragt om, at Staten som Kulforbruger til Trafikken og Kommunerne som Kulforbruger til Belysning, Varme og Kraft — for at tage et af de Eksempler; som vi selv fremhæver i Betænkningen — har al Anledning til at frigøre sig i nogen Grad for den Afhængighed af Verdensfragterne og af Verdenstrafikkens Vilkaar, som har været en af Krigen Vanskeligheder og ikke blandt de ringeste. Det er Grunden til; at vi udtaler dette Ønske.

Med Hensyn til de Ændringer, som Udvalget foreslaar, behøver jeg heller ikke mange Ord, da vi har optrykt Lovforslaget, som det kommer til at se ud efter Ændringerne i Formuleringen. En af Ændringerne, som tilsigter at forkorte § 2 ret betydeligt, og som skyldes Handelsministerens Initiativ, er den, som gaar ud paa at lade den Bestemmelse bortfalde, at Ejeren efter Paalæg af Handelsministeren skulde være forpligtet til at lade et Skib optage i dansk Skibsregister, saa længe der ikke var givet Tilladelse til at

overdrage et saadant Skib til udenlandsk Køber. Efter § 1 kan et saadant Skib nemlig under ingen Omstændigheder udføres her fra Riget uden Tilladelse, og en saadan vil ikke blive givet før efter Krigen Slutning. Der var baade juridiske og ogsaa andre Omstændigheder, som gjorde, at man ikke var helt sikker paa, at Regelen kunde gennemføres, hvorfor Handelsministeren, da den i Virkeligheden ikke havde noget praktisk Øjemed, intet havde imod, at den udgik. De to enslydende og ensbetydende Ændringer, der i øvrigt foreslaas, og som har Indflydelse paa Lovforslagets Bygning, er jo disse, at Retten til time charter for udenlandsk Regning af de færdige Skibe og Retten til at reparere for fremmed Regning paa dansk Skibsværft ikke længere kræver Handelsministerens positive Samtykke, forinden det aftales, men at der i Stedet for er indført en Bemyndigelse for Handelsministeren til at indskrænke dem, Indskrænkninger, af hvilke den, som angaar time charter, udtrykkelig efter Lovforslaget ogsaa kan forøges til fuldstændigt Forbud, medens en saadan Bemyndigelse til almindeligt Forbud ikke er givet med Hensyn til Reparationer paa danske Skibsværfter. Dette er — for Reparationsværkstedernes Vedkommende i alt Fald, men ogsaa vistnok for Rederierne — blevet betragtet som en saadan Imødekommen, at de Betæneligheder, som var fremme i Forhaandsforhandlingen om Lovforslaget baade fra Skibsrederkredse og fra Skibsværftskredse, væsentlig fjernedes derved. Udvalget har nogen Grund til at tro, at Bekymringen og Uroen i saa Henseende vil tabe sig. Det skal her bemærkes udtrykkelig — det staar i Betænkningen, og jeg skal tillade mig, for at være ganske sikker paa hverken at undervurdere eller overvurdere, hvad der staar, at citere det ordret, saaledes som vi enedes om det i Udvalget —, der staar med Hensyn til Skibsreparationerne, at Handelsministeren har udtalt, at der ved denne Bestemmelse om Indskrænkningen „ikke er tænkt paa Eftersyn eller Reparation af Skibe, som i sædvanlig Fart søger i Havn, hvori paa-gældende Skibsværft er beliggende“. Ministeren har endvidere udtalt, „at han i det hele vil anvende sin Bemyndigelse med den største Varsomhed og under alt Hensyn til ikke at skade Skibsværftsindustrien“. Det var der ingen, der tvivlede om; efter hvad Ministeren havde sagt ved første Behandling af Sagen, i Virkeligheden med nogenlunde de samme Ord og med samme Styrke. Men da Uroen ikke har lagt sig,